

יב לחודש

סו א לְמַנְצַח שִׁיר מְזֻמֹּר הָרִיעוּ לְאֱלֹהִים ^{תקני תהלים} כָּל הָאָרֶץ: ב זָמְרוּ כְבוֹד שְׁמוֹ
 שִׁמוֹ כְבוֹד תְּחַלְתּוּ: ג אָמְרוּ לְאֱלֹהִים ^{תקני תהלים} מַה נִּזְרָא מַעֲשֵׂיךָ כָּרַב עֲזָךְ
 וּבְחֵשׁוֹ לְךָ אִיבֹיךָ: ד כָּל הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲוֶי לְךָ וַיִּזְמְרוּ לְךָ וַיִּזְמְרוּ שְׁמֶךָ סֶלָה: ה לָבוֹ
 וּרְאוּ מַפְעָלוֹת אֱלֹהִים ^{תקני תהלים} נִזְרָא עֲלֵיךָ עַל בְּנֵי אָדָם: ו הִפְדוּ יָם לַיִּבְשָׁה בְּנַחַר
 יַעֲבְרוּ בְּרִגְלֵ שָׁם נִשְׁמָחָה בּוֹ: ז מִיִּשְׁלַ בְּנִבְרָתוֹ עוֹלָם עֵינָיו בְּגוֹיִם תִּצְפִּינָה
 הַפּוֹרְרִים אֶל (יְרִימוֹ) יְרוֹמוֹ לָמוֹ סֶלָה: ח כָּרְבוּ עַמִּים אֱלֹהֵינוּ ^{תקני תהלים} וְהִשְׁמִיעוּ קוֹל
 תְּחַלְתּוּ: ט הַשֵּׁם נִפְשָׁנוּ בַחַיִּים וְלֹא נָתַן לְמוֹט רִגְלָנוּ: י כִּי בַחֲנֻתָנוּ אֱלֹהִים ^{תקני תהלים}
 צָרְפָתָנוּ בְּצַרְף בָּסָף: יא הִבֵּאתָנוּ בְּמִצְרָיִם שְׁמַת מוֹעֵקָה בְּמַתְיָנוּ: יב הִרְבַּבְתָּ

— שִׁימוֹשׁ תְּהִלִּים —

למאן שייש לו רוח

הריעו לאלהים (סו, א): [שימוש תהלים לפרק סו] למאן דאלויה רוח כתוב יתיה ותלי עלוהי ולחוש עלוהי, הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש.

— זוהר תהלים —

מְצוּהָ אוֹתָם עַל פְּנֵי תַבַּל וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר
 אָמַר, וְהוּא מְסֻבּוֹת מִתְהַפֵּךְ – הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְסַבֵּב סְבוּבִים וּמִבִּיא מַעֲשִׂים בְּעוֹלָם
 לְהִתְקַיֵּם, וְאַחַר שְׁחוֹשְׁבִים בְּנֵי אָדָם
 שִׁיתְקַיְמוּ אוֹתָם מַעֲשִׂים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הוֹפֵךְ אוֹתָם אֶת אוֹתָם מַעֲשִׂים מִכְמוֹ שְׁהִיוּ
 בַּהֲתַחֲלָה. בַּתְּחִבּוּלָתוֹ, בַּתְּחִבּוּלָתוֹ כְּתוּב,
 כְּמוֹ הָאֵמֶן הַזֶּה שֶׁעוֹשֶׂה כְּלֵי חָרָס, בְּעוֹד
 שְׁאוֹתוֹ הַגְּלָגַל מְסֻבֵּב לְפָנָיו, חוֹשֵׁב
 לַעֲשׂוֹת כְּגוֹן זֶה – עוֹשֶׂה, חוֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת
 כְּגוֹן אַחַר – עוֹשֶׂה. מִהַפֵּךְ כְּלֵי זֶה לְכָלִי
 אַחַר מְשׁוּם שְׁאוֹתוֹ הַגְּלָגַל סוֹבֵב לְפָנָיו. כִּךְ
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מִהַפֵּךְ אֶת מַעֲשָׂיו שֶׁהוּא
 עוֹשֶׂה.

בַּתְּחִבּוּלָתוֹ חֶסֶד יו"ד, וּמַהוּ? זֶה בֵּית דִּין
 לְמַטָּה שֶׁהוּא גִלְגַּל הַסּוֹבֵב
 לְפָנָיו, וְעַל זֶה הוּא מִהַפֵּךְ כְּלִים מְכָלִי זֶה

אִם בְּנֵי אָדָם מְטִיבִים מַעֲשִׂיהֶם – אוֹתוֹ
 הַגְּלָגַל הַסּוֹבֵב מְסֻבֵּב אוֹתָם יְמִינָה וְאִז
 נַעֲשִׂים מַעֲשִׂים בְּעוֹלָם לְהִטִּיב לָהֶם כְּרָאוּ
 לָבוֹ וּרְאוּ מַפְעָלוֹת אֱלֹהִים נִזְרָא עֲלֵיךָ
 עַל בְּנֵי אָדָם (סו, ה): [זוהר בראשית פ'
 וירא (ד קט.)] רַבִּי יִצְחָק פְּתַח, (איוב לו) וְהוּא
 מְסֻבּוֹת מִתְהַפֵּךְ בַּתְּחִבּוּלָתוֹ לַפְּעֵלָם וְגו'.
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַבֵּב סְבוּבִים בְּעוֹלָם
 וּמִבִּיא גְּחָלֵי אֵשׁ צַחִים לַעֲשׂוֹת מַעֲשָׂיו,
 וְאַחַר כִּךְ הוֹפֵךְ אוֹתָם וְעוֹשֶׂה אוֹתָם בְּגִן
 אַחַר. וּבַמָּה? בַּתְּחִבּוּלָתוֹ. עוֹשֶׂה תְּחִבּוּלוֹת
 וּמְסַבֵּב סְבוּבִים כְּדֵי לְהַפֵּךְ אוֹתָם, וְלֹא כְּמוֹ
 אוֹתָם הִרְאִישׁוּנִים. לַפְּעֵלָם – מְשׁוּם פְּעֵלָם
 שֶׁל בְּנֵי אָנוּשׁ. כְּמוֹ שֶׁהֵם עוֹשִׂים מַעֲשִׂים,
 כִּךְ הוּא מִהַפֵּךְ אוֹתָם. כֹּל אֲשֶׁר יִצּוּם עַל
 פְּנֵי תַבַּל אֲרָצָה – מְשׁוּם מַעֲשֵׂי בְּנֵי אָדָם
 הוּא מִהַפֵּךְ אוֹתָם מְסֻבּוֹת בְּכָל מַה שֶׁהוּא